

Vandring med Wittgenstein

Min ven (nu praler jeg), fhv. chefredaktør Victor Andreasen og jeg har eet samtaleemne, der dukker op hver gang vi (kun alt for sjældent) ses. Det er Wittgenstein.

Ludwig Wittgenstein (1889-1951) var østriger og (i hvert fald bl. a.) sprog-filosof. Hans hovedværk, *Tractatus Logico-Philosophicus* (den fik ikke for lidt!) handler efter min mening om sprogets principielle uanvendelighed og uansvarlighed. Jeg tror nok, Victor mener jeg har misforstået Wittgenstein, og formentlig har han ret. Men ikke mindst for en skribent er det interessant at læse den kloge østrigers påvisning af, at langt det meste, — talte som skrevne — sprog er tomgang, er ubønhørligt nonsens. Det påviste Wittgenstein på sin

filosofiske måde, som Groucho Marx gjorde det på sin figurlige.

Men det bliver selvfølgelig også demonstreret ude i byen hver dag. Forleden gik jeg en tur med Wittgenstein og så på vinduer og facader.

Vi drev op ad Frederiksberg Alle, hvor vi i en elektrikerforretning fandt et skilt der sagde: 'Dæmp lyset — med en lysdæmper!' Genialt, ikke? 'Sluk lyset — med en lyseslukker!'

I kiosken ved siden af købte vi et frimærkehæfte fra Det Kgl. Danske Post- og Telegrafvæsen, fordi Ludvig gerne ville sende en hilsen hjem. Frimærkehæftet havde en annonce med den manende ordlyd: 'Frimærker er noget man samler på — derfor er der så mange filatelist!'.

og da filatelisten jo betyder frimærkesamlere giver resten sig selv. 'Heste er noget man rider på — derfor er der så mange rideheste!'

Wittgenstein og jeg drejede om ad hjørnet til Gl. Kongevej, netop som jeg fortalte om i gamle dage, da man endnu brugte kaffe-erstatninger — sådan som onde tunger hævder, man nu i stigende grad gør igen, nu da kaffen på få år er steget til mere end det dobbelte.

Dengang kunne man, fortalte jeg ham, ofte se købmandsbutikker som den på Lyngbyvejen hvor jeg en overgang arbejdede, hvor der til venstre over disken stod 'Det er Richs der drikks' — og så til højre: 'Det er Danmarks der du'er'.

Som jeg nævnte dette passerede vi forretningen Pedersen & Korsgaard, kokkener og

pende for de seksuelle nervefelekser og netop den vigtigste for de kreative impulser, så svarede hun bare at *sådan var det*, og spurgte man så ubehøveligt om hvor hun vidste det fra, så henviste hun altid til sin indiske lærerester — Swat Han Ping.

Hun havde så ofte udtalt sig imod guru-dyrkelsen som hun så som et sygeligt symptom, så en dag da hun for 117. gang henviste til Swat Han Ping kunne jeg ikke nære mig længere, men spurgte — til disciplinens disciplinerede rædsel — 'Ja, men ham Skwat-Ping — er han da ikke din guru?'

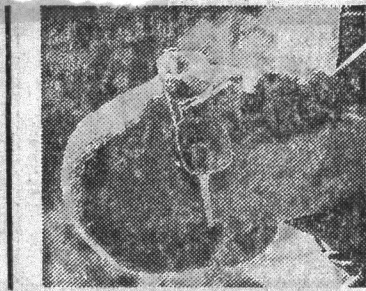
'Nej', sagde hun, fælmodigt og alvorligt, som en velmenende lærerinde, der rettesætter et urimeligt barn — 'Nej, guru-dyrkelse er forkert, meget forkert. Men Swat Han Ping er jo min mester!'

Vi var nu nået til toget. På alle Indre By's DSB-stationer er der efterhånden, som De sikkert har bemærket, fuld-stændig ens DSB-kiosker, der tilbyder sig med pølser, øl, og lignende originale og opfindsomme overraskelser. Disse steder forhandles også DSB's madpakke, 'Ta' med-madpakken' (nogen burde snart skrive en afhandling om begrebet *ma-dansk*), og denne delikatesse sælges i to udgaver for samme pris. For 10 kroner kan De vælge imellem '3 pøner stykker' eller '4 stykker uden for meget pynt'.

Flot, ikke? Det er ligesom den om de to mænd, der løb om kap, og ham, der tabte refererede det sådan, at han fik en andenplads, mens konkurrenten lå næstsids i feltet.

Jeg mener, hvis der ikke er 'for meget pynt' på de 3 'pøner', hvordan skal det så forstås? Står der ikke lige ud at 'pøner' stykker er stykker med 'for meget pynt'?

I så fald slutter DSB op bag vore gastronomer. Men jeg har en anelse om, at det ikke var det, man mente.

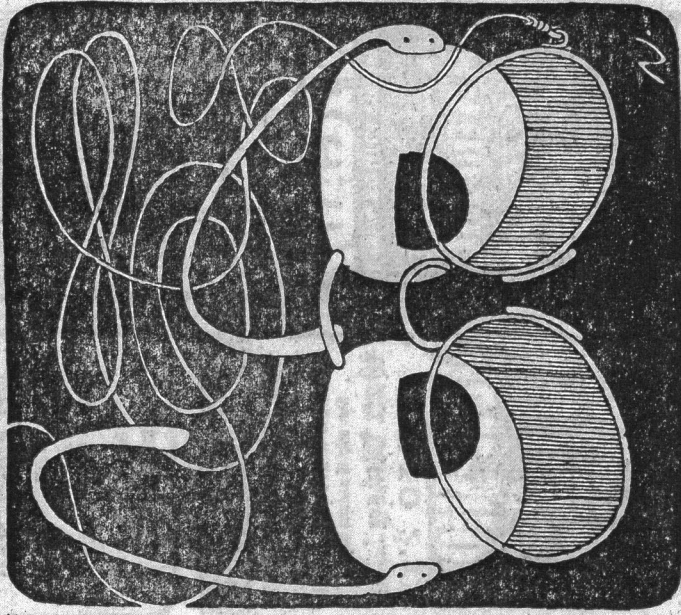
Dan Turèll i byen

På samme station så vi en Week-end-Sex annonce: 'En god weekend begynder om torsdagen'. Det er da til at forstå. Og en rigtig god weekend slutter formentlig så om onsdagen.

Hvilket igen mindede mig om vore avisers efterhånden eneste virkelig morsomme spalter, kontakt-annoncerne. Forleden var der i B.T.s nor-malforsinkede efterligning af Ekstra Bladets 'Kærligheds-Karrusel' et fint makkerpar af annoncer. Til venstre: 'Søger dame med kristeligt livssyn — og kørekort' (billet 2058). Til højre: 'Lys pige på 34 søger det umulige' (billet 2042). Grid de begge må finde hvad de søger!

Wittgenstein og jeg skiltes inde ved Det Kongelige Bibliotek, hvor han krøb ind i sine egne værker igen, i håb om inden længe at blive stjålet. Forinden nåede jeg dog at fortælle ham, hvad min mester, den en overgang i 60'ernes London praktiserende Swami McFree-Lance, engang havde kundskaber:

'Ah, jeg kender bare mine egne begrænsninger, det er så-mænd det hele... Det lyder måske af så lidt, men da jeg har så mange er det trods alt en ikke ringe præstation!'

Tegning: Peder Nyman

garderobeskabe, i nr. 105, og deres øjeblikkelige udstilling gav nøjagtig samme effekt.

Til venstre var der et flunkende nyt elementkøkken med skiltet: 'Meget taler for at dit nye køkken hedder Atlas'. Til højre et lige så strålende køkken med skiltet: 'Alt taler for Zanussi'.

Meget mod Alt: Valget skulle ikke være så svært.

Vi gik videre, og vi kom forbi et sted på Niels Ebbesøvej, hvor jeg engang for en del år siden gik til yoga hos en indisk udannet lærerinde, der holdt en såkaldt *ashram*, hvor man så kom hver aften og strakte sig en times tid. Læreren var meget dogmatisk rettroende, og det irriterede mig dengang til et for en yngre passende vanvid. Hver gang man spurgte hende om *hvorfor* nu dette eller hint, hvorfor netop den øvelse var afslap-

GAVEIDÉ
Brændpunkt
Berlin

I Politikens Dokumentarserie fortælles den spændende beretning om Berlins sidste 13 dage under 2. verdenskrig. Illustr. lb. 64,50.

Politikens
Håndbøger.
Et naturligt
ønske.

Politikens
Forlag